

**Полтавський університет економіки і торгівлі
Київський університет права НАН України
Львівський торговельно-економічний університет
Полтавський регіональний центр
підвищення кваліфікації
Східно-європейський слов'янський університет**

ТРАДИЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ РОЗВИТКУ ПРИВАТНОГО ПРАВА В УКРАЇНІ: ОСВІТНІЙ ВИМІР

**Матеріали XII Всеукраїнської
науково-практичної конференції**

(м. Полтава, 8 червня 2023 року)

**Полтава
ПУЕТ
2023**

УДК 341.9(477):37
ББК 67.9(4Укр)301.12
Т65

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу Полтавського університету економіки і торгівлі заборонено

Редакційна колегія

Г. В. Лаєрик, д. ю. н., професор, завідувач кафедри правознавства Полтавського університету економіки і торгівлі;

О. О. Кульчій, к. ю. н., доцент, доцент кафедри правознавства Полтавського університету економіки і торгівлі.

Т65 **Традиції та інновації розвитку приватного права в Україні: освітній вимір** : матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Полтава, 8 червня 2023 р.). – Полтава : ПУЕТ, 2023. – 106 с.

У збірнику містяться матеріали наукових праць учених, студентів вищих навчальних закладів, присвячені відродженню приватного права в Україні в загальнотеоретичному, галузевому (цивілістичному) та педагогічному вимірах цього процесу.

Розраховано на студентів, аспірантів, викладачів, науковців, державних службовців та фахівців гуманітарного профілю.

УДК 341.9(477):37
ББК 67.9(4Укр)301.12

*Матеріали друкуються в авторській редакції мовами оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автору.*

© Полтавський університет економіки і торгівлі, 2023

ПРАВОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ СУБ'ЄКТІВ МЕДИЧНОГО ТУРИЗМУ ЯК ОДИН ІЗ БАГАТЬОХ НАПРЯМКІВ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

Дерев'янко Б. В., д.ю.н., проф.,

*Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України;*

*Державна установа «Інститут економіко-правових досліджень
імені В. К. Мамутова Національної академії наук України»*

Війна, розпочата злочинним режимом російської федерації проти України ще у лютому 2014 року і максимально активована після 24 лютого 2022 року, завдала значних збитків як державі, так і суб'єктам господарювання, зокрема суб'єктам підприємництва, абсолютної більшості сфер та галузей економіки. Зрозуміло, що відвага українських збройних сил, помножена на військову і гуманітарну допомогу заможних цивілізованих держав раніше чи пізніше призведе до повної перемоги України і демонтажу злочинної ідеології рашизму-путінізму. Тоді ж максимально активізується потреба у відновленні діяльності бізнесу та державних структур. Це робиться і сьогодні у тих регіонах, які географічно віддалені від районів ведення активних бойових дій. А після завершення війни таке завдання постане перед суб'єктами у усіх регіонах і сферах діяльності. Таким чином, державна підтримка забезпечення досягнення приватних інтересів суб'єктів господарювання різних галузей та сфер економіки у різних регіонах країни сприятиме досягненню публічного інтересу – відновлення економіки держави.

Сфера медичного туризму є важливою і перспективною для розвитку. Переваги цієї сфери полягають 1) у торгівлі послугами (тобто нематеріальними благами), а не природними ресурсами чи сировиною; 2) в інноваційному характері діяльності і, відповідно, достатньо високому рівні доданої вартості. Багато держав світу отримує надприбутки від медичного туризму, надаючи унікальні медичні послуги або повністю закриваючи певний сегмент світового чи регіонального ринку медичних послуг.

В Україні діє Закон «Про туризм» від 15 вересня 1995 року, яким у частині четвертій статті 4 «Організаційні форми та види туризму» названо 17 видів туризму, абсолютна більшість яких спрямована на отримання споживачами якщо не прямих медичних ефектів, то принаймні таких, що є профілактичними або укріплюють здоров'я. Проте окремо медичний туризм у цьому Законі не названий [1]. За

критерієм державної приналежності туристів виділено два види туризму, зокрема і медичного: внутрішній та зовнішній [1; 2, с. 112]. Зрозуміло, що як дві частини одного явища чи виду діяльності, вони вимагають однакової державної підтримки. Повоєнне відновлення економіки держави мають здійснювати громадяни України, яких через еміграцію, загибель чи поранення, природні фактори після завершення війни буде менше, ніж було до її початку. Тому ті, хто залишаться працювати на відновлення країни та її економіки, мають бути максимально здорові. А внутрішній медичний туризм повинен сприяти підвищенню рівня колективного здоров'я населення країни, зокрема і здоров'я працівників. У свою чергу, зовнішній медичний туризм, орієнтований на надання послуг іноземцям, у повоєнний час буде вирішувати декілька завдань, таких як: наповнення державного бюджету валютними та національними фінансовими ресурсами; безпосередня фінансова підтримка суб'єктів господарювання, що надають медичні і супутні послуги, та їх співробітників (передусім висококваліфікованих фахівців); популяризація держави, її регіонів, сприяння налагодженню контактів з організації інвестування у туристсько-рекреаційну і медичну сфери України [2, с. 112].

Сьогодні Україна та її регіони без перебільшення знаходяться під постійною цілодобовою увагою усього світу. Українська історія, культура, наука, освіта сьогодні вивчається людьми у різних країнах; українська публіцистична і медійна продукція, українська музика, кіно та анімація сьогодні позитивно сприймаються у багатьох державах світу. Предмети української філателістичної та нумізматичної продукції часто стають модними брендами у європейських і заокеанських країнах. Нереальна мужність і винахідливість українських вояків спричинили потяг іноземних учених до вивчення історії українського козацтва, зокрема до вивчення причин та умов формування фізичних, психологічних, розумових та інших здібностей козаків із використанням природних ресурсів, традицій у харчуванні, у тренуванні тіла і духу. Саме українські природно-кліматичні умови, в цілому оптимальні для людського організму, у поєднанні із вживанням природних мінеральних вод, використанням спеціальних дієт, масажних і лікувальних заходів можуть бути конкурентоспроможними на ринку надання медичних послуг. Якщо сюди додати традиції медичних українських шкіл хірургії, онкології, кардіології та ін., відносно невисоку ціну стоматологічних і гінекологічних лікарських послуг за достатньо високої якості, то для державного стимулювання суб'єктів медичного туризму навіть використання значних фінансових ресурсів не потрібне. Для цього достатньо переможного завершення війни із

автоматичним забезпеченням безпеки іноземним та українським медичним туристам вкупі із інформаційною або медійною підтримкою українських суб'єктів медичного туризму. Видається, що таке завдання може бути покладено на торгово-промислові палати.

Держава може стимулювати активність діяльності суб'єктів медичного туризму не лише використовуючи фінансову підтримку. Засобами підтримки є й інші засоби регулюючого впливу держави на діяльність суб'єктів господарювання, невеличка частка яких названа у частині другій статті 12 Господарського кодексу України [3]. Вважаємо, що значним засобом підтримки суб'єктів медичного туризму, які надають якісні медичні послуги, є чітке застосування ліцензування із ефективним контролем дотримання ліцензійних умов та виведенням із ринку суб'єктів, не здатних забезпечити надання якісних медичних послуг.

Список використаних джерел:

1. Про туризм: Закон України від 15 вересня 1995 року № 324/95-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 31. Ст. 24.
2. Деревянко Б.В., Миронова Г.А., Книш С.В. Види та стимулювання медичного туризму в Україні. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2022. № 99(4). С. 108–120. doi: 10.32631/v.2022.4.09
3. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

ЖИТЛОВЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Солдатенко О. В., д.ю.н., проф.

кафедра правознавства, Полтавський університет економіки і торгівлі (далі – ПУЕТ)

На сьогодні житлове законодавство України включає низку законодавчих і нормативно-правових актів, але його основу складають норми Житлового кодексу, ухваленого ще у червні 1983 року [1]. У науковій літературі не тільки науковцями, але й практиками неодноразово доводилась очевидна необхідність в осучасненні житлового законодавства України. Крім того, Верховною Радою України розглядалися численні проекти текстів Житлового кодексу, запропонованих народними депутатами. Детальний узагальнений